

[Tyroll]

skulle være tale om en fornuftig akkord, som det hedder, til behandlerne. Ja, så kan man jo netop se, hvad det er, der skal gennemføres. Der må indføres hårdhændede tvangsmidler, for at der kan gennemføres en tilpas hurtig afvænnning, en tilpas hurtig isolering af de personer, som det drejer sig om. Det viser hele den måde, som fremskridtspartiet tænker på, og hele den mangel på social forståelse, der i så høj grad præger dette parti.

Ole Hovmand (FP):

Jeg takker for den til dels blandede modtagelse, vores forslag fik. Jeg havde ikke forventet, at det skulle få nogen positiv opbakning fra alle sider, men jeg har dog savnet fra de partier, der er repræsenteret ved statsrevisorer, blot en enkelt kommentar om, hvorfor man ikke kunne bakke sin egen revisor op, hvorfor man eventuelt ikke var enig med sin statsrevisor. Det burde dog være ret væsentligt, når der er tale om det menneske, som ved, hvor skoen trykker, har set regnskaberne og har set, hvordan det hele ligger, at man også lægger hans argumentation frem eller giver en begrundelse for, hvorfor man ikke kan acceptere den.

Fru Inge Fischer Møller tog kraftigt afstand. Det havde jeg også ventet, men når fru Inge Fischer Møller snakker om registreringsdille, må jeg sige, at det i hvert fald ikke er noget, vi plejer at lide af i fremskridtspartiet. Registreringsdille er noget, som plejer at findes et andet sted i salen. Vi vil helst være fri for alt for megen registrering, men vi vil dog ikke lægge skjul på, at når det er nødvendigt, bliver vi nødt til at have det, og det mener vi vi bliver i dette tilfælde. Vi er ganske alvorligt nødt til at registrere, hvor stort dette problem er, ellers kan vi overhovedet ikke tackle det.

Hvad angår den artikel, der er aftrykt i vores bemærkninger, vil jeg sige, at jeg ikke har noget kendskab til, om vi har fået tilladelse dertil, givet royalty, eller hvad det kan være, for at bringe den, men mon ikke hr. Lars N. Jensen har været glad for, at den havde en sådan kvalitet, at den kunne bruges ud fra det formål, den er skrevet til. At vi så også kunne fremkalde moro hos fru Inge Fischer Møller, glæder mig da kun.

Hr. Ingolf Knudsen har problemet tæt inde på livet, og jeg synes, det var rart at høre

nogle ord fra en mand, som ser problemet dagligt i sit arbejde. Hr. Ingolf Knudsen sagde også, at der efter hans erfaring var et lægeligt problem; lægerne har det problem, at de bliver bombarderet med opfordringer om at give yderligere medicinsk behandling, som efter min personlige opfattelse ligger meget tæt på at udskrive recepter på yderligere narkotika. Jeg mener, det er et ganske alvorligt problem og et problem, som ikke har været taget op. Der kan ligge et incitament i en lægeordination til noget helt andet, og der kan ligge et krav fra patienten om en vedligeholdelse af en opstået narkomani ved et evigt pres på den praktiserende læge.

Jeg vil gerne takke fru Inge Krogh for den positive opbakning; jeg kan forstå, vores synspunkter er ret sammenfaldende.

Hr. Tyrolls betragtninger om fremskridtspartiet vil jeg undlade at kommentere. Jeg vil dog gøre opmærksom på, at vi gerne vil gøre noget effektivt ved de sociale problemer, der er i vores samfund, i stedet for at gå rundt og vade i dem; det bryder vi os ikke om.

Ingolf Knudsen (CD):

For at undgå misforståelser skal jeg måske lige understrege, at jeg ikke til daglig vader rundt blandt narkomaner. De gange vi har haft narkomaner på den uddannelsesinstitution, hvor jeg er – narkomaner, som bortset fra et enkelt eller to tilfælde ikke på forhånd har gjort opmærksom på deres situation – har jeg desværre måttet konstatere, at samværet med disse mennesker er slået fejl. Det kan selvfølgelig være vores skyld – det skal jeg ikke lægge bort – men på den anden side har disse erfaringer vist mig, at det er et uhyre vanskeligt problem, vi står over for. Den beslutning, jeg har været med til at træffe i dag, er ikke en beslutning, man bare lige træffer og så tror, der ikke er noget problem mere, det er en beslutning, som borer sig ned i ens sjæl, og som ikke er lige til at ryste af. Hvilke muligheder har man? Hvad har man gjort over for det unge menneske, som man i dag har sagt vi ikke mere kan have på det sted, hvor jeg er? Jeg sagde før, at jeg havde været med til at underskrive vedkommendes dødsdom, og det kan man sige er en hård udtalelse, men jeg har indtil nu desværre ikke set andre resultater.